

1483 mas, pluribus locis per Brixiensem agrum evagatus, omnia Veneto oppida citra Mellam, præter Afulam, admittit. Venetus sub hostis ad Balneolum accessum, ad Regianum quinque passuum millia ab urbe, ut opportuniore esset loco, concesserat: Alphonfus vero, cæteris in fidem receptis, ad Calcinatum castra promovit. Et hæc æstate illa usque ad principium autumnii in Bergomati agro & Brixienfi gesta dicuntur.

Circa Padum, Gallis magna ex parte morbo consumptis, eorum Dux, audita Lodovici Regis morte, a quo tutor regni testamento relictus esset, cum modico comitatu sub exitum ætatis in Transalpinam Galliam rediit. In mari verno anni tempore (quia rumor erat, Ferdinandum Regem a Pontifice & sociis adjutum, validam classem comparasse) Patres ut hac quoque parte hostium conatibus occurrerent, Jacobo Marcello, cui maris imperium post Superantium fuerat decretum, mandant: ut diligenter det operam, ne Respublica incommodum aliquod in insulis, aut intra sinum circa Histriam Dalmatiamque ab hoste acciperet; ac si tuto posset, Appuliæ & Calabriæ oram, quemadmodum Superantius fecerat, excursionibus infestaret. Haud quidem multo ante Marcellus in provinciam profectus erat: quum quadraginta hostium triremes biremesque, quibus Fædericus Aragonius, Ferdinandi filius, juvenis impiger, præerat, Anconis portum infedere. Attulit ea res ingentem Patribus curam: apparebat, ex ea statione hostem omnem maritimam oram Veneto clausurum. Totam itaque civitatem in Marcellum oculos coniectos habere: illum unum, ejus classem intueri omnes: actum de possessione maris, actum de imperio credere, nisi hostis ex tam infesto loco subito armis dejiceretur, quod sine ingenti certamine fieri posse non putabant. Tota itaque civitas in eam expectationem erecta esse: ut Marcellus, qui tum Jaderæ erat, aut subito incursu naves quæ in Anconitano portu erant, cremaret, aut hostem ad certamen compulsus, ingenti prælio profligaret. Sed dum ille properat turmas triremium ex Pa-

do